

ВЪЛКАНА.

Но, азъ никога не съмъ видѣла чудеса.

УЧИТЕЛКА.

Отворете си очитѣ, драга моя, и прѣгледайте слънцето, мѣсецътъ и звѣздытѣ; прѣгледайте земятъ и морето; прѣгледайте сами себе си. Ний сме обыколени отъ чудеса, на които и не помыслуваме, ако и да гы секой день видимъ. Туй слънце, което грѣе чловѣцитѣ отъ край свѣтъ е точно създадено, както трѣбва за да ни бѣде полѣзно; ако бѣше то по-нависоко, не щеше да може да сгрѣва земятъ; ако бѣше по-наниско, щеше да ѝ изгори, а тъй сѣщо и насъ. Не е ли туй чудо, дѣто стои то секога на сѣщатъ височинѣ отъ толкова си дълго врѣме?

СОФІЯ.

Азъ съмъ чула да приказвать, че има една страна дѣто слънцето е много по-близо отъ колкото при насъ и дѣто грѣе съ единъ нетърпимъ горещинѣ.

УЧИТЕЛКА.

Туй е въ Африкѣ, въ срдѣтъ на Америкѣ и на югъ въ Азіѣ; тази горещина ся търпи отъ тѣзи жители, на които е Богъ далъ врѣдны тѣла за да ѝ търпѣтъ; но на страннитѣ е досадна. Видите ли, възъ картѣтъ на Африкѣ, странтъ която ся иминува Египетъ? Тамъ става много горещина, освенъ туй, тамъ никога не вали дъждъ, или твърдѣ рѣдко вали.

ГРОЗДАНА.

Какъ прочее тѣзи горки хора могатъ да живѣятъ? защото безъ дъждъ нищо не бива.